

664.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 3 grudnia 1930 r.

**o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia
Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca
1928 r. — prawa o spółkach akcyjnych.**

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. — prawo o spółkach akcyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 383) zmienia się jak następuje:

1) W art. 50 dodaje się w końcu nowy ustęp:

„Statut może powyższy czteromiesięczny termin przedłużyć o dalszy miesiąc”.

2) Art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Uchwały walnego zgromadzenia powinny być protokołowane przez notariusza pod rygorem ich nieważności”.

3) Art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli zarząd spółki jest wieloosobowy, sposób zastępstwa reguluje statut spółki. Jeżeli statut nie zawiera żadnych w tym względzie postanowień, do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wymaganem jest współdziałanie dwóch członków zarządu albo też jednego członka zarządu łącznie z prokurentem.

Natomiast oświadczenia, zwrócone do spółki, tudzież doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednego członka zarządu lub prokurenta.

Postanowienia niniejszego artykułu nie wyłączają ustanowienia prokury pojedynczej lub łącznej i nie ograniczają praw prokurentów, wypływających z przepisów o prokurze”.

4) W art. 102 dodaje się w końcu nowy ustęp:

„Statut może powyższy dwumiesięczny termin przedłużyć o dalszy miesiąc”.

5) W art. 115 ust. 2 punkt 4 w końcu dodaje się zdanie: „która nie może być niższa od wartości nominalnej”. Ustęp ostatni tego artykułu skreśla się.

6) Zamiast art. 122 ust. 1 wstawia się następujące trzy ustępy:

„Obniżenie kapitału akcyjnego może być dokonane na mocy uchwały walnego zgromadzenia przez zmianę właściwych postanowień statutu.

O obniżeniu kapitału akcyjnego zarząd ogłosi trzykrotnie w pismach przeznaczonych do ogłoszeń spółki z wezwaniem wierzycieli spółki do zgłoszenia swych roszczeń w ciągu trzech miesięcy, licząc od daty ostatniego ogłoszenia. Wierzyciele którzy w powyższym czasokresie zgłosili przeciwko obni-

żeniu kapitału akcyjnego sprzeciw, powinni być przez spółkę zaspokojeni lub zabezpieczeni. Wierzycieli, którzy nie zgłosili sprzeciwu, uważa się za zgadzających się na obniżenie kapitału akcyjnego.

Przepisy ustępu poprzedzającego nie mają zastosowania, jeżeli skutkiem obniżenia kapitału akcyjnego nie zwraca się akcjonariuszom wpłat, dokonanych przez nich na akcje, ani też akcjonariusze nie zostają zwolnieni od niedokonanych jeszcze przez nich wpłat na kapitał akcyjny, a równocześnie w obu wypadkach z obniżeniem kapitału akcyjnego nastąpi jego podwyższenie co najmniej do pierwotnej wysokości w drodze nowej emisji w całości opłaconych akcji. Przepisy ustępu poprzedzającego nie mają również zastosowania i w tym przypadku, jeżeli obniżenie kapitału akcyjnego nastąpi nie poniżej rzeczywistej wartości dotychczasowego czystego majątku spółki. Rzeczywista wartość czystego majątku spółki ustalona zostanie w drodze oszacowania przez komisję szacunkową, powołaną w trybie, przewidzianym w art. 105”.

7) W art. 124 ust. 2 punkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) oświadczenie członków zarządu, stwierdzające, iż wierzyciele, którzy zgłosili przeciwko obniżeniu kapitału akcyjnego sprzeciw, zostali zaspokojeni lub zabezpieczeni”.

W końcu tegoż artykułu dodaje się nowy ustęp: „Postanowienia pkt. 1 i 2 ustępu poprzedzającego nie będą miały zastosowania w wypadkach, przewidzianych w art. 122 ust. 3”.

8) Art. 170 zmienia się w sposób następujący:

Do ust. 2 w końcu dodaje się zdanie: „zaś najpóźniej z upływem czasokresu, przewidzianego w ustępie trzecim względnie czwartym”.

Ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Uzgodnienie statutu w trybie, przewidzianym przez dotychczasowe prawo, oraz zgłoszenie do rejestru handlowego uzgodnionego statutu nastąpić powinno przed upływem trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego prawa”.

Ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego uzgodnienie statutu z przepisami niniejszego prawa oraz zgłoszenie uzgodnionego statutu do rejestru handlowego nastąpić powinno najpóźniej do dnia 31 grudnia 1938 roku”.

Ustęp ostatni otrzymuje brzmienie: „Spółki, które w powyższych terminach nie dopełnią obowiązku uzgodnienia w istotnych punktach swych statutów z przepisami niniejszego prawa, mogą ulec rozwiązaniu i likwidacji na mocy orzeczenia sądu rejestrowego, wydanego na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu. Decyzje sądu rejestrowego w tym przedmiocie ulegają wykonaniu dopiero po ich uprawomocnieniu się”.

Art. 2. Uważnia się Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia nowego tekstu prawa o spółkach akcyjnych z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 14 od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister

Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *J. Beck*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwiński

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

665.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 grudnia 1930 r.

w sprawie zmiany i uzupełnienia ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), zmienionej ustawami z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608), z dnia 12 lu-

tego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 223), z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 209), rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 475) i z dnia 7 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 798) oraz ustawą z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 228) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 3 a otrzymuje brzmienie następujące:

„Za zaginionego bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych ma być uważany ten, kto, na żądanie pozostałych po nim (art. 3), po przeprowadzeniu osobnego postępowania, za takiego uznany zostanie.

Ogłoszenie o wdrożeniu postępowania w sprawie uznania za zaginionego bez własnej winy będzie umieszczone w Monitorze Polskim na koszt Skarbu Państwa”.

2) Art. 3 b otrzymuje brzmienie następujące:

„Sądy powiatowe są obowiązane na wniosek władz, wyznaczonych w drodze rozporządzenia przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości, przesłuchiwać pod przysięgą świadków:

a) na stwierdzenie związku przyczynowego między uszkodzeniem zdrowia, okaleczeniem, względnie śmiercią a służbą wojskową;

b) w postępowaniu o uznanie za zaginionego bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych”.

3) Po art. 3 b wstawia się nowy artykuł 3 c w brzmieniu następującem:

„Do orzekania o stopniu utraty zdolności do zarobkowania, o związku przyczynowym uszkodzenia zdrowia lub okaleczenia — ze służbą wojskową oraz o zaginięciu bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych są powołane w pierwszej instancji inwalidzkie komisje rewizyjno-lekarskie, a w drugiej i ostatniej instancji inwalidzkie komisje odwoławcze.

Niewymienienie w orzeczeniu inwalidzkiej komisji rewizyjno-lekarskiej danej choroby, jako pozostającej w związku przyczynowym ze służbą wojskową, nie pozbawia inwalidy prawa do świadczeń na koszt Skarbu Państwa, przewidzianych w art. 33, 34 i 35 niniejszej ustawy, o ile następnie zostanie stwierdzony związek przyczynowy tej choroby ze służbą wojskową.

Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda w drodze rozporządzenia przepisy o składzie inwalidzkich komisji rewizyjno-lekarskich i inwalidzkich komisji odwoławczych, o ich organizacji oraz o trybie postępowania — wraz z terminami poszczególnych czynności — w sprawach wymienionych w ust. 1”.

4) Po art. 3 c wstawia się nowy art. 3 d w brzmieniu następującem:

„Koszta, związane z postępowaniem administracyjnym i sądownym oraz z dochodzeniami w sprawach, wymienionych w ust. 1 art. 3 c, ponosi Skarb Państwa.